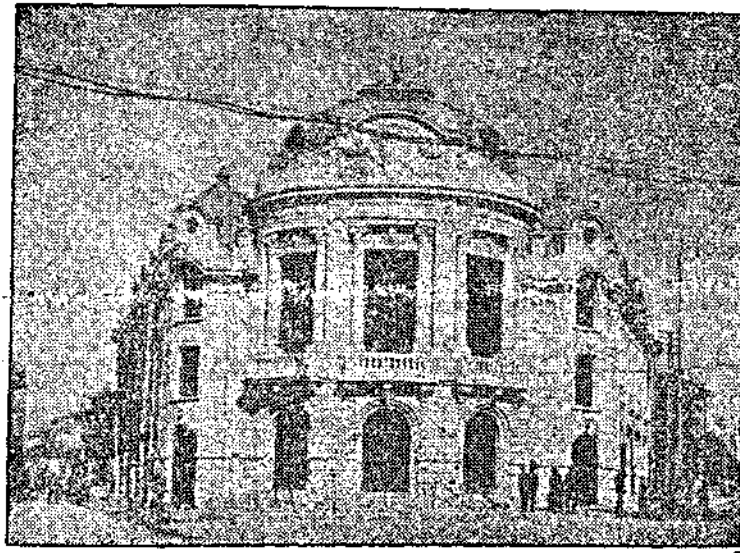

1619 Коста В. Поповъ Саидова 54
Тукъ

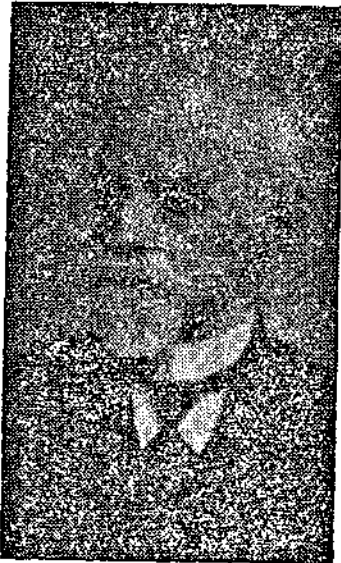
ГРАДСКИ ОБЩИНСКИ ВЕСТНИКЪ

ИЗДАВА ВАРНЕНСКАТА ГРАДСКА ОБЩИНА
Излиза всѣки петъкъ

ОТКРИВАНЕ НА НОВИЯ ГРАДСКИ ТЕАТЪРЪ

Новата сграда на театъра въ завършенъ видъ.

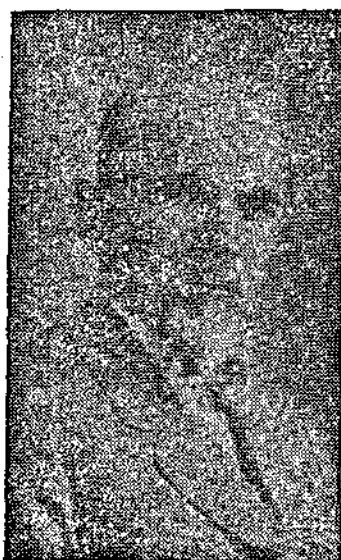
г. **Ив. Церовъ**, бившъ кметъ, който е положилъ основния камъкъ на театъра.

г. **Ас. Брусевъ**, кмета на гр. Варна, който откри театъра.

Тържественото откриване на новия театъръ

Речитъ на представителя на М-ра на Просвѣтата—Сава Чукаловъ, Кмета на града г. Ас. Брусевъ и на г. Ив. Церовъ—главния виновникъ за постройката на театъра.

Строителитъ на театъра

Н. Поповъ, бившъ кметъ.

П. Бяновъ, бившъ кметъ.

Ж. Богдановъ, архитектъ.

На 5 юни 1932 год. се извърши, споредъ оповестената отъ по-рано програма, тържественото откриване на новия Варненски Градски Театъръ. Входътъ на театъра бѣ безплатенъ, съ специални покани до всички представители на властта, лицата заслужили за изграждането на театъра и представителитъ на всички културно-просвѣтни, благотворителни и професионални организации въ Варна. Театърътъ бѣ украсенъ художествено съ националния трицветъ и зеленина, а залата бѣ парадно осветлена. На първитъ редове бѣха насѣдали бившитъ и сегашни кметове и помощници на града Варна, а въ кметската ложа

представителътъ на Министерството на просвѣтата г. Сава Чукаловъ и директорътъ на Народния театъръ г. Конст. Сагаевъ.

Тъкмо въ 10 часа заветата се вдигна. На приготвения аналой на сцената бѣ отслуженъ обичайниятъ водосветъ лично отъ Негово Високопреосвещенство Митрополитъ Симеонъ въ съслужение на Н. Преосвещенство епископъ Андрей, шестъ души свещеници и катедралния хоръ. Водосветътъ завърши въ 10 часа 30 минути.

Веднага следъ водосветъ оркестърътъ на Морската учебна частъ и катедралния хоръ изпълниха българския народенъ химнъ.

Речь на г-нъ Сава Чукаловъ

— представителъ на м-ра на Просвѣтата

Въ 10 часа 38 минути на сцената се яви г. Сава Чукаловъ, представителъ на Министерството на просвѣтата, който произнесе следната речъ:

Ваше Високопреосвещенство, Господинъ Кмете, Почитаеми госпожи и господа!

Изпълнявамъ приятенъ дългъ — изпра-
тенъ съмъ отъ господина Министра на На-

родното Просвѣщение, който е възпрепятствуванъ да присѣтствава сега тукъ, да го представлявамъ тукъ на това голѣмо за Варна тържество и да поздравя отъ негово име варненци за постигнатия кутуренъ успѣхъ—да издигнатъ и да откриятъ днесъ свой собственъ театъръ, пръвъ въ България, следъ Софийския.

ЖАНАТА

по случай откриването на Варненския общински театъръ

(Музика отъ АЛ КРЪСТЕВЪ)

Хоръ Този домъ го изгради трудътъ,
Умътъ високъ му смисълъ даде.

Животъ ще му даде духътъ —
Човѣкътъ да се смѣй и страда

Тукъ нѣженъ блѣнъ за красота,
Любовъ и ревностъ ядовита,
Тегло и смѣхъ и суета
Съ борба за правда ще се сплитатъ

Соло Живота ни орисанъ черно—премина пътъ
на дни безплодни
Презъ робство мина той—но днесъ е пакъ
свободенъ.

Хоръ Бѣ робски той, а днесъ е пакъ свободенъ.

Соло Къмъ слънцето—пламтяща роза—стремежа
нигва не умира,
И походътъ къмъ свободата е безспиренъ.

Хоръ Къмъ слънце—свобода вървимъ неспирно.

Соло Поклонъ и братска благодарностъ на всички
за народъ умрѣли,
Приветъ на всички живи, тѣхни пѣтъ поели.

Хоръ Поклонъ, приветъ на живи и умрѣли.

Този домъ да бжде похвала
На повига—и бичъ на злото,
Да давтъ смѣтка вси дѣла,
На сждъ да идва самъ живота.

И мисълта—презъ този прагъ
Преминала—да е свободна.
Бжди ти на лжата врагъ,
Приятель вѣренъ на народа!

Димитъръ Николовъ

Изправенъ предъ Васъ — духовниятъ елитъ на Варна — върху сцената на тази величествена и уютна сграда, азъ не само сподѣлямъ Вашата радостъ, така естествена и така понятна, а съмъ изпълненъ и съ чувството на особена гордостъ, каквато трѣбва да изпитва всѣки българинъ, когато вижда, че нашето племе, преживѣло толкова нещастия, погребало толкова скѣпи идеали, натоварено съ такива непоносими тяжести, не превива вратъ подъ ударитѣ на сждбата, а напрѣга сетни сили—да преодолѣе всички трудности и несгоди, да се изправи пакъ здраво на краката си и да тръгне отъ ново по пътя на своя материаленъ и духовенъ напредъкъ. Гордъ съмъ като виждамъ това, защото зная и вѣрвамъ, че такъвъ жилавъ, работливъ и упоритъ въ стремежитѣ си народъ нѣма да загине.

Хвала и честь на варненци, струва ми се, че тѣмъ първи се пада всѣка похвала въ това отношение. Лишени отъ хинтерландъ, нѣмащи възможностъ да се развиватъ по-нататкъ въ търговско отношение, тѣ бързо преобразиха своя градъ и въ продължение на нѣколко само години, като че ли подъ ударитѣ на магически жезълъ, тѣ

го превърнаха въ първостепененъ морски курортъ.

Ето че и днесъ сме се събрали тукъ да увѣнчаемъ края на друго едно дѣло, за което варненци заслужаватъ още по-голѣми сърадвания, още по-голѣми похвали.

Преди повече отъ двадесетъ години, по инициативата на просвѣтени и благородни мъже, сж поставени основитѣ на този величественъ храмъ на изкуството, въ който ние днесъ имаме щастието и удоволствието да се съберемъ и да осветимъ началото на неговата културна и просвѣтна дейностъ.

Знаятъ се трудноститѣ, презъ които е трѣбвало да се мине, за да се реализира благородната задача на инициаторитѣ. Много време, много трудъ, много милиони и много нерви сж изхабени, докато се стигне до днешния день. Но, както се казва, краятъ украсява всѣко дѣло. Нека днешниятъ день бжде достойно украшение, достоенъ завършекъ на едно дѣло, съ което не само варненци, а и всѣки българинъ може да се гордѣе.

За нуждата и ползата отъ театъра не ще говоря. Това сега се знае отъ всички. И ако нѣкога идеята да се построи въ Вар-

на театъръ е могла да има своитѣ противници, ако и сега има хора, изостанали назадъ и оспорващи ползата отъ театъра, нека всичко това си остане за тѣхна смѣтка и да не смущаватъ онѣзи, които сѫ призвани да се катерятъ по трудния и стрѣменъ пѣтъ на българската духовна култура. За тѣхъ и за насъ е съвсемъ ясно, че театърътъ, наредъ съ неговитѣ просвѣтни и възпитателни фактори, е мощно сръдство за издигане нагоре и за навлизане въ царството на духовнитѣ ценности и постижения. Театърътъ е огледало на живота, и ако този животъ понѣкога се отразява въ него изопаченъ, изкривенъ, неестественъ, нека не винимъ само огледалото за това. По единъ сложенъ и финъ начинъ въ теа-

търа се служи на изкуството въ най-широкия смисълъ на думата, защото въ него намиратъ изразъ и синтезъ всички изкуства и постижения, съ които си служи човѣшкиятъ умъ и човѣшката душа.

Като свършвамъ съ тѣзи думи, пожелавамъ още веднѣжъ на варненци да вървятъ достойно по начертания отъ тѣхъ пѣтъ, да бждатъ първи между първитѣ въ стремежа за материално и духовно издигане на нашия народъ, и — ще си позволя да кажа — да бдятъ зорко върху своя театъръ, щото той да не се превръща въ домъ за зрелища, а да стане за винаги единъ истински храмъ на изкуството, въ който да се служи само на истината, красотата и доброто. (Ръкоплескания).

Речъ на кмета Асень Брусевъ

Щастливъ се считамъ че на мѣкъ се падна частта, като кметъ на града, да открия най-културния паметникъ — Варненски общински театъръ. Защото действително театъра е билъ и ще си остане най-великата проява за културния подемъ на единъ градъ, на една нация. Още въ древнитѣ времена театъра е игралъ и упражнявалъ голѣмо влияние за възпитанието и културното развитие на тогавашнитѣ народи. Въ Римъ, Атина и др. древни градове най-грандиознитѣ постройки сѫ биле театритѣ, тѣхнитѣ гигантски развалини запазени до днешенъ, ни показватъ това. Сжщото нѣщо се констатира и по после — въ сръднитѣ вѣкове, а въ времето на френската революция знаемъ какъ отъ аплодисментитѣ или отъ освиркванията на нѣкоя пиеса се е сждело за общественото настроение и даже за политиката на Франция. Голѣмо бѣ значението на театъра и до последнитѣ войни.

Следъ тѣхъ, обаче, трѣбва да констатираме съ тѣга известенъ упадѣкъ въ театралното поле. Отъ една страна може би за това че хората се умориха, кризата ни следи на всѣка стѣпка, а отъ друга и голѣмата конкуренция на киното, всичко това указа пагубно влияние за този храмъ на културата. Почнаха да се предпочитатъ лекитѣ театри, фарсоветѣ и кината, за да дойдемъ до тамъ и четемъ, наскоро за това писаха вестницитѣ, че театри и опери сѫ минало и слава, предстоятъ да бждатъ затворени поради финансови трудности — случая съ Парижката опера.

Тази криза обаче ще се изживѣе, тя вече се изживява, ще се насити челоувѣчеството на лекото, несериозното и пакъ културниятъ гражданинъ ще обърне погледъ къмъ истинскитѣ театъръ.

Не се съмнявамъ че театъра въ Варна ще даде на Варненци, най-хубавото най-полезното което

може да се даде. За сега Държавния софийски театъръ е само гостъ на Варна, но ние върваме и молиме г-нъ министра и всички онѣзи отъ които зависи разрешението на въпроса, щото часъ по скоро да видимъ нашия театъръ клонъ отъ Софийския такъвъ за винаги, да имаме софийскитѣ артисти на нашата сцена.

Защото съ гордостъ трѣбва да напомня и изтъкна, че нѣкои отъ тѣхъ сѫ бивши варненски граждани и артисти отъ нашата сцена, такива сѫ: г-нъ Кр. Сарафоевъ, г. Триандафиловъ, г. Бъчваровъ и др.

Азъ твърдо вървамъ, че варненската публика ще оцени жертвитѣ които Общинската управа прави за подържането на театъра и тѣзи жертви които полага театралната управа и ще подкрепи щедро това културно дѣло. За напредъ ще се даватъ и спектакли съ намалени, общодостъпни цени за по бедни варненски граждани, за учаща се младежъ, за войницитѣ и пр.

Преди да завърша ще ми позволите отъ името на общинския съветъ и отъ това на цѣлото варненско гражданство да спомена имената и изкажа благодарността и признателността на тѣзи общественици и граждани, които най-много сѫ заслужили за изкарването на тази сграда. Като пръвъ такъвъ е многоуважаемия бившъ кметъ г. Иванъ Церовъ, който презъ 1912 г. е положилъ основния камѣкъ на театъра. Следъ това следва да спомена имената на следнитѣ бивши кметове:

— Господинъ Ангеловъ, въ него време се е съставило общогражданския комитетъ, Теодоси Атанасовъ, Злат. Бръчковъ, Петъръ Стояновъ, Никола Поповъ и Първанъ Бяновъ. Бивши общински съветници: Никола Кжневъ, Коста Евстатиевъ, Коста Анастасовъ, покойници, и Добри Филовъ.

Филипъ Христовъ, Никола Житаровъ, Василъ Поповъ, отъ по старитѣ, а отъ по младитѣ Христо Мирски, Петъръ Нейковъ, Георги Даскаловъ, Яни Андреевъ, Алекс. Славовъ, Дабко Дабковъ, Жеко Желябовъ и др.

Членове на постоянното присъствие на Популярната банка въ града, виновници за отпущане заема за довършване на сградата: г-да Ради Василевъ, Христо Теохаровъ, Боянъ Абаджиевъ и директора Данаилъ Духовниковъ. Членове на общогражданския комитетъ по пласиране на така

нареченитѣ фондови марки за доизграждане на театра: Стойковъ Воденичаровъ и Д-ръ Крумъ Николовъ — председатели Окр. сждъ П. Поповъ — директоръ Нар. банка, Аврамъ Тодоровъ, Окр. дан. н-къ, Алекс. Стояновъ и Н. Милчевъ — и-ци Земл. Банка, Преславъ Преславски, секр. на комитета и др. както и на архитектитѣ: Ман. Юрдановъ, Лесонкиевъ, особено на арх. Ж. Богдановъ и инж. Д. Поповъ.

Безъ съдействието на тия граждани ние немаше да имаме този театъръ. Още веднъжъ нашата благодарностъ и признателностъ къмъ тѣхъ!

Речь на г-нъ Иванъ Церовъ

Сградата на Варненския градски театъръ я низискваха просвѣтнитѣ нужди и възвишени интереси и цели на градъ Варна, поради неговия особенъ обликъ, географично положение, въковно историческо значение, значение като пръвъ търговски градъ въ Северна България и въ последно време — като срѣдище морелѣчебно.

Мисълта за тази сграда се зароди у мене въ битността ми учителъ по словесностъ и литература въ варненскитѣ гимназии презъ 1890-тѣ год., виждайки тогава редицата представления на турски езикъ отъ разни турскоземски театрални трупи презъ време на морскитѣ бани въ Варна, и то отъ естество най-посредствено и въ здания не само съвсемъ негодни, ами и крайно опасни за живота на посетителитѣ.

Ала за приложението на тази мисълъ азъ добихъ възможностъ, когато бѣхъ избранъ за варненски градски кметъ презъ 1909 година, като я поставихъ на първо мѣсто въ своята програма и дори като решително условие за кметуването ми.

Тѣй, още въ първото заседание на общинския съветъ на 15 юни 1909 год. внесохъ предложение: да се построи здание за театъръ въ града. Предложението ми се съзрише отъ съвета, въ съставъ тогава само отъ демократи. Изработиха се бързо отъ архитектурното отдѣление при общината и съответни условия за конкурсенъ проектопланъ на театъра и се широко оповестиха. Следъ нѣколкократно продължаване срока, по искането на единъ или другъ архитектъ, постъпиха редъ проекти. Ала не се премира никой, защото не отговаряха на конкурсната програма. Откупи се, по мнение на журитѣ, само проектътъ съ надсловъ „Нил“, изпратенъ отъ Парижъ, който отпосле се оказа, че е отъ софийския архитектъ Никола Ив. Лазаровъ. Той внесе въ проекта си нѣкои поправки по насоки отъ техническото отдѣление при общината, следъ което се прие, споредъ него да се строи и театърътъ. Съ архитекта Лазаровъ общинското управление сключи и

договоръ да приготвя всички проекти и тържни книжа за завършекъ на сградата. Обяви се тѣжъ за грубитѣ зидарски работи и мазилката и предприятното остана върху Никола Кривошийковъ, съ когото слъщо сключихме договоръ.

По нататкъ, безъ да се влушамъ въ подробности, ще кажа само толкова, че въ общинския бюджетъ се предвиждаха за целта всегодишно 150,000 лв. до 350,000 лв. (последната цифра въ бюджета ни за 1912 година) — суми значителни по тогавашната стойностъ на нашитѣ пари, внасяни като фондъ въ Българската Народна банка — смѣтайки, че по тоя начинъ въ 2-3 г. още ще набавятъ потребнитѣ срѣдства.

Отдадени на идния, вгълбени въ нея и твърдо убедени съ общинския съветъ въ необходимостта ѝ на 26 мартъ (ст. ст.) 1912 година — втория денъ на Великденъ тогава — се положи и основниятъ камъкъ на театъра при едно, най-миловидно и паметно за града ни тържество отъ многобройно гражданство, представители на учреждения, заведения, дружества и една дълбоко задушевна и трепетна отъ вълнение моя речъ за огромното значение на театъра. За съжаление, скоро обаче се явиха нежелани, но важни противници на дѣлото отъ страна на наследницитѣ на общинари, или казано по-правдиво, такъвъ бѣ първенстеуващиятъ отъ тѣхъ — именно кметътъ — който излѣзе сетне и въ обемистъ и разкошно отпечатанъ докладъ да зяяви силно подчертано и въ тонъ високомѣренъ, театърътъ е луксъ, разточителностъ, неоправдано разпиляване на общинската пара.

Отминавамъ мълкомъ, въ това тържествено мѣсто, при какви подбуди въ сжщностъ ще да е набелязвана тази частъ на казания докладъ; но възвишеността на минутата ми повелява да повиса тонъ и съ езикъ твърдъ да възглася, че дѣлото бѣ достойно за по-благородно къмъ него отношение и за погледъ по-напредничавъ, съ обсегъ, областъ по широки, — защото на града ни

трѣбватъ не само веществени, но и духовни ценности. А театърътъ, както се знае отъ културната история отъ старо време и до днесъ, е ценностъ отъ първа величина, висша стойностъ.

Той е школа за обществено възпитание на възрастнитѣ, школа на човѣчностъ, храмъ за облагородяване характера на човѣка и за родно изкуство и мѣрило за културниятъ стремежъ на дадено общество.

Голѣмо, обаче, е значението на обстановката и декоритѣ. Хубавата обстановка и художественитѣ декори влиятъ неотразимо: даватъ живостъ и яркостъ, усилватъ идеята и впечатлението, спомогатъ за успѣха на пиеситѣ.

Въ примитивна сграда, на примитивна сцена не може да се изнесе художествено една постановка. Въ нея се измжчатъ и артисти, и посетители. Спѣва се и целта на театъра: развиване вкусъ къмъ прекрасното и възвишеното.

Тѣй, театърътъ не е луксъ, както нѣкои твърдятъ, а ярко огнище на изкуството да се прѣска естетична свѣтлина и уясняватъ явленията въ човѣшкря животъ, които макаръ и да се забелязватъ отъ мнозина, не идватъ до общо съзнание.

Киното е пригодно придимно за леко прекарване времето и за общество невзискателно. А театъра не е забава, но дѣло сериозно и дълбоко, въ което блѣщатъ художествена истина и правда, изразявани въ жива речъ, съ участие на живи хора и въ бързи промѣни тона на гласа имъ, та внася живъ духъ, сила и обнова на човѣка — устремъ да направи човѣка човѣкъ.

Ще рече, сградата на градския театъръ е голѣма духовна придобивка на града: въ нея неспирно ще се действува за повдигане културното равнище на варненското гражданство отъ всички срѣди и слоеве, и всички тукъ ще бждатъ душевно разведрявани, просвѣтлявани, одухотворявани, — издигната надъ дѣлничния животъ и излѣзли нѣкакъ пречистени и съ по-широко разбиране явленията въ живота — представената безпредѣлна картина на човѣшкитѣ страсти и сждби въ творенията на талантили драматисти.

Прискърбно е само, дето цѣли 20 години глѣхна тази сграда следъ полагане основитѣ ѝ: стоя тя тѣй дълго време въ пустошъ: година следъ година буренясва и гора цѣла между издигнатитѣ ѝ голи стени израстна, та се бе обърнала на мѣсто сякашъ злокобно. Мжка тежка гнетѣше просвѣтеното гражданство, колчемъ край нея минеше. Голѣма грозотия бѣ то и за града ни.

Но нека спра да говоря повече по печалната тази сждба на театралната сграда и соча и изяснявамъ въ цѣлостъ съ факти, освенъ мимоходно засѣгнатитѣ първични и най-значителни нейни при-

чини, какъ за това повлияха много и неблагоприятнитѣ времена и условия поради дветѣ ни голѣми войни, отъ които тежки последици пострада тѣй зле нашия градъ, а сжщо — дето и нѣкои отпослешни общински властници се държаха — за общо очудване — безучастно къмъ дѣлото. Знаятъ се пречкитѣ и отъ частни заинтересувани лица, въ които като че липсваше всѣко обществено чувство и размисълъ. Знае се бездействието и на архитекта, съ когото договорно бѣ уречено да приготвя всички проекти за сградата.

Би трѣбвало да спра тукъ съ неприятнитѣ въпроси и прояви по съображение, че своевременно излѣзохъ да отстоя дѣлото чрезъ редъ статии въ мѣстния в. „Варнен. Новини“ особено срещу враждебнитѣ домогвания въ споменатия кметски докладъ. Но тѣй като въ казания докладъ се намираше силно за общински строежъ само отъ веществено и доходно естество — налага се да припомня тукъ бѣгло творчеството и въ тази насока на демократическия общински съветъ, който именно започна най голѣмитѣ благоустройствени дѣла на града; водоснабдяване, регулация, канализация и електрическо освѣтление, както и цѣла редица други — две клавици, 4 махленски месарски дюкяни, повече отъ 40 доходни дюкяни на пазарния площадъ, дезинфекционно общинско здание по съвременна цвѣтарноца въ приморската градина и къща тамъ за градинаря, разширяване най важната улица въ пиацата — ул. „Цариградска“, настлана съ циментови плочи тротоаритѣ на главнитѣ улици въ града, откриване на общинска лаборатория за изследване качеството на хранителнитѣ продукти, откриване общинска аптека за бедни, откриване градска амбулатория въ IV градски участъкъ и др. подобни.

Но редомъ съ тѣзи строежи и предприемки вървѣха и културно просвѣтитѣ: съграждане четири здания за първоначални училища; започване театралната сграда — съ оставенитѣ отъ насъ срѣдства се изградиха стени тѣ до покрива; предвиждане суми въ последния ни общински бюджетъ (1912 г.) за строежъ на две прогимназии; снабдяване съ новосистемна покжцинна и учебни помагала общинскитѣ народни училища, включително и прогимназитѣ, които за пръвъ пътъ тогава се образуваха отъ долнитѣ три класа на гимназитѣ и се възложиха отъ държавата за издържане отъ общината. За тѣхъ, освенъ по-значителни учебни помагала и кабинети, трѣбваше въ непродължително време да намѣримъ и помѣщения. И въ това отношение трудноститѣ скоро превъзмогнахме. Въ онова време, както се знае кметътъ бѣ и председател на училищното настоятелство.

Основахме презъ 1910 г. отъ по-просвѣтитѣ сили въ града и театрално дружество съ-

цель да се грижи за създаване театрална трупа във Варна. То има и фондъ въ Земледѣл. банка.

Но да спра вече по тѣзи въпроси. Това се зналага отъ часа на минутата, важноста на мѣстото и събитието, когато, трептейки отъ радостъ, сме честити да присъствуваме на тържеството по откриването на театра.

Честитъ особено се считамъ азъ, че дълго копнѣлъ, доживѣхъ да видя сбъднато едно горѣщо мое въжелание: създаването на това високо културно заведение съ всички удобства, отдето ще лъжа и новъ духъ, та не мога въ този блаженъ за менъ часъ да не дамъ изразъ на радостта, която изпитвамъ—една върховна радостъ въ живота ми.

Дълга да спомня достойния и отроденъ замахъ на Варненската популярна банка, дето съ отпуснатия миналата година четиримилionenъ заемъ на общината даде силенъ тласкъ да се разреши единъ тѣй затегнатъ за града ни голѣмъ въпросъ—завършване театралната сграда. Тази заслуга е ни една благородна гордостъ на банката.

Заработиха ревностно и съ усиленъ трудъ и общинскиятъ състави отъ 1927 година насамъ, начело съ кметоветъ Никола Поповъ и Първанъ Бяновъ, който особено вложи ценни грижи за театъра. Та и на новия общински съветъ начело съ кмета Асѣвъ Брусевъ се падна завидната честь: да закръглятъ най-сетне хубавата дѣло за 20-та година отъ почина му и се разширятъ удобствата му.

Голѣмъ дѣлъ за това има и общогражданскиятъ за целта комитетъ отъ 25 февруарий 1923 год. насамъ, чиято преданность целесъобразно и трайна дейность допринесе много за събиране средства чрезъ фодоови марки и за пробуждане заспали съвести. Накрай трѣбва да спомена при днешното тържество имената и на ония общински съветници отъ демократическия нѣкогашенъ общински съставъ—дейни радатели за построяване на театъра. Тѣ сж покойниците: Никола Кжневъ, Коста Евстатиевъ, Коста Атанасовъ и живитъ Добри Филовъ, Филипъ Христовъ, Никола Житаровъ, Василъ В. Поповъ и Рафаилъ Георгиевъ.

Съдействуваха искрено и най-грижливо и виднитъ чиновници тогава при общината: юрис-

консулта Георги М. Даскаловъ, днесъ варненски окръженъ управителъ, началника на техническото отдѣление инженеръ Петъръ Бончевъ и градско-общинскиятъ архитектъ Манолъ Йордановъ. Георги Даскаловъ и като общински съветникъ отъ 1928 година, съ проявената си твърда настойчивость, даде значителенъ потикъ за изграждане на театра. Същото трѣбва да се каже и за тогавашния помощникъ кметъ Петъръ Нейковъ, днесъ български пълномощенъ м-ръ въ Атина.

Завършвамъ речта си съ най-горещо всесърдечно пожелание: да прибже въ тази ценна по вътрешни удобства, красота и величие сграда дълги години културно-просвѣтното театрално дѣло въ китния съ прелестенъ нашъ градъ да напредва то все повече и да крепи качествено, въ размѣри и съвършенство отъ сила въ сила!

Г-нъ кмета спомена поздравленията по случая отъ разнитѣ организации и лица. Следъ това бѣ изпълнена следната програма:

1. — Кантатата — съставена отъ Ал. Кръстевъ изпълнена отъ Катедралния хоръ оркестъръ и солисти—Г-ца Пенкова и г-нъ Любенъ Минчевъ отъ Народната опера.
2. Декламация отъ Вл. Грандафиловъ—артистъ отъ Народния театъръ.
3. Декламация отъ Елена Снежина — артистка отъ Народния театъръ.
4. Соло пение — отъ Любенъ Минчевъ артистъ отъ Народната опера.
5. Декламация отъ Д. Бочаровъ, артистъ отъ Варненски театъръ.
6. Тържественъ маршъ — Добри Христовъ, оркестъръ на учебната часть.

Вечерта—8 $\frac{1}{2}$ часа. Народния театъръ представи „Хъшове“ отъ Из. Вазовъ. Пиесата бѣ предшествувана отъ увертюрата „Лисецъ“ отъ Димитъръ Х. Георгиевъ изпълнена отъ оркестъра на Морската учебна часть.

Варна
Печатница „Войниковъ“
Телеф. 502.

„Джумайска Търговска Банка“ А. Д. гр. Ески-Джумая.**ПОКАНА**

Управителниятъ съветъ на „Джумайска Търговска Банка“ А. Д. гр. Ески-Джумая, поканва г. г. акционеритѣ на същото да присъствуватъ на общото годишно събрание, което ще се състои въ помещението на Дружеството въ гр. Ески-Джумая на 20 юни т. г. 9 часа пр. пладне при следниятъ дневенъ редъ:

1. Отчетъ на Управителниятъ съветъ на Дружеството за дейността и операциитѣ му за периода отъ 1 Януарий 1931 до 1 Януарий 1932 год.

2. Докладъ на Провѣрителниятъ съветъ.

3. Удобрение баланса и смѣтка „Загуби и Печалби“ приключени на 31.XII 1931 г.

4. Освобождаване отъ отговорностъ Управителниятъ и Провѣрителниятъ съвети за отчетната 1931 год.

5. Избиране Провѣрителенъ съветъ за следващата отчетна година, една членъ на който ще бѣде Заклетъ-Експертъ Счетоводителъ.

За правоучастие въ събраниято акциитѣ се депозирватъ при Дружествената Каса най-късно три дни преди датата на събраниято.

Въ случай, че събраниято не се състои на 20 Юний т. г., поради неявяване достатъчно акционери, то същото при същиятъ дневенъ редъ ще се отложи за 26 Юний когато ще се счита законно съставено, каквато частъ отъ капитала и да представляватъ явилитѣ се акционери, като до 26 Юний се приематъ нови депозирвания на акции.

гр. Ески-Джумая, Май 1932 год.

Отъ Управителниятъ съветъ

Докладъ на Провѣрителниятъ съветъ

Господа Акционери,

Съгласно устава на Дружеството и постановлението на търговскитъ законъ провѣрихме книгитѣ на Дружеството и сключенитѣ на 31 Декемврий 1931 год. „Годишенъ Балансъ“ и смѣтка „Загуби и Печалби“ и ги намѣрихме за редовни.

Молимъ Ви, да ги подобрите и освободите отъ отговорностъ Управителниятъ съветъ за управлението му презъ 1931 год.

гр. Дски-Джумая, Май 1931 год.

Отъ Провѣрителния съветъ

БАЛАНСЪ

Активъ

съставенъ на 31 Декемврий 1931 год.

Пасивъ

Разполагаеми срѣдства			Собствени срѣдства	
Каса	7,961		Капиталъ	978,217
Стоки	1,274,348		Кредитори	3,000,000
Стоки въ странство	67,170	1,349,479	Кредитори	978,217
Собствени ценности			Други кредитори	
Дивид. книжа	65,000	65,000	Залогъ—пютюнъ	100,000
Дебитори			Акцепти и чекове	
Аванси на откр.	988,043		Записи за изплащане	227,000
Наематели	7,828	995,871	Условни пасиви	
Имоти			Статистически с/ки	4,146
Недвиж. имоти	1,450,000			
Движими имоти	408,365	1,858,365		
Други активи				
Предплатени наеми	1,417	1,417		
Условни активи				
Учредит. разности	35,085			
Статистич. с/ки	4,146	39,231		
		4,309,363		4,309,363

Счетоводителъ: К. Недевъ.

Провѣрителенъ съветъ: Никола Шишковъ, Ал. Банковъ, Дим. Антоновъ.

ИЗЪ ОБЩИНСКИЯ СЪВЕТЪ

Гостуването на Нар. Театъръ въ Варна. — Питанията и отговори; Нормиране цената на месото; — Дебатитъ; — Откриването на новия общински театъръ; — Инцидентъ при откриването; — Обяснението на кмета г. Ас. Брусевъ.

11 юний 1932 г.

Заседанието се откри точно въ 5 часа сл. обѣдъ отъ кмета г. Ас. Брусевъ.

Следъ откриването на заседанието г. *Дим. Янакиевъ* взе думата и каза:

Въ едно отъ миналитъ заседания повдигнахъ въпроса за работницитъ които работятъ канала на ул. „Чирпанска“. До сега, обаче нито ми се отговори, нито е направено нѣщо за задоволяване справедливитъ искания на тия работници. Нито сж исплатени надницитъ, нито е намалено работното време. Протестирамъ за дето не се обърна внимание на моето питане.

Н. Поповъ: Вѣрно ли е, че за надзирателъ на казиното е назначенъ Дим. Лефтеровъ, каспинъ. Азъ смѣтамъ, че това е не само едно грубо подценяване и незачитане на работата, но и една грѣшка. Въ миналото на тази длъжностъ биваха назначавани само вишисти.

Киро Кондовъ: Протестирамъ за гдето полицията не позволи на 9 юни на работницитъ да проведатъ своята акция противъ 9 юни. Моля съвета да вземе протестна резолюция, която да се изпрати на м-ра на Вътрешнитъ работи.

Кмета г. Ас. Брусевъ: Не може общинската управа да се меси въ прерогативитъ на административната и полицейска властъ.

Авр. Гачевъ. Протестира противъ ареститъ и побоищата и иска общ. съветъ да взема съответното решение.

Ст. Савовъ: Моля да ми се отговори защо е уволненъ н-ка на курортното бюро Спиро Спировъ. Неговото уволнение е голѣма грѣшка. Той има голѣми връзки съ чужденцитъ и би билъ полезенъ много за града.

Кмета: Отговарямъ на питането на г. Поповъ за назначаването на г-нъ Дим. Лефтеровъ. Тази служба не е толкова отъ първостепенно значение. Мѣстото на вишиститъ не е тамъ. Неговата длъжностъ се свежда въ това, да контролира

ценитъ въ бюфета, дали отговарятъ на поемнитъ условия и пр. Ние смѣтаме, че това лице е на мѣстото си. По уволнението на Спировъ: Спировъ самъ си подаде оставката, съ мотивирано заявление.

Н. Поповъ: Вѣрно ли е, че пост. присъствие е взело решение да не се изплащатъ заплатитъ на уволненитъ чиновници. Виѣсто пари на тия чиновници биле давани нѣкакви разписки.

Кмета: Нашето становище е следното: Съ поемането властѣта на 21 мартъ, ние решихме да изплащаме редовно заплатитъ, поне отъ датата когато поехме управлението. Редовно изплатихме заплатитъ за априлъ, а скоро ще започнемъ да изплащаме и майскитъ заплати. Постепенно ще изплатимъ я заплатитъ на уволненитъ чиновници.

Н. Поповъ: Подобно практика съществува само въ нашата община. Моля да се подчинимъ на закона и да изплащаме заплатитъ на всички които иматъ право да получаватъ, като вървимъ отъ най-стария неизплатенъ месецъ.

Следъ това се мина на дневенъ редъ, удобриха се нѣкои търгове.

Станаха по оживени разисквания по търга за отдаване на наемателъ общинскитъ месарски магазини. Наемитъ тази години сж 50% по низки отъ миналогодешнитъ.

Хр. Мирски: Онзи день на Спасовденъ въ Варна нѣмаше месо. Моля пост. присъствие да отговори на какво се дължи това.

Кмета: Цената на агнешното месо бѣ низка и месаритъ не сж искали да се ангажиратъ съ купуване на добитъкъ.

Заведующъ комисарството г. П. Дяковъ: Направи единъ обширенъ докладъ върху покупателната и продажна цена на месото. Доклада му бѣ изпъстренъ съ изобилни данни, които показватъ, че цената на месото въ Варна не може да бжде такова, каквото я искатъ нѣкои.

Той предложи и съвета прие следнитѣ цени на месото:

Агнешко—24, ярешко — 20, говеждо — 20, телешко — 24, бивоолско 19 и овнешко — 24.

При тѣзи цени, които сж задоволителни за гражданитѣ, ние не рискуваме града да остане безъ месо, заключи г. Дяковъ.

Дим. Янакева: общината нормирала ли е до сега месото и какви бѣха ценитѣ.

Хр. Мирски: Ценитѣ трѣбва да бждатъ опредѣлени огъ съвета.

Кмета: Днесъ получихъ писмо отъ месаритѣ, въ което казватъ, че за да бжде осигуренъ града съ месо, агнешкото трѣбва да се продава 26 лв. преденъ бутъ и 28 лв. заденъ бутъ.

Н. Поповъ: Може да се направи една поправка. Телешкото да се продава 26 лв., но да се окача на ченгела съ кожата, за да се знае, че наистина месото е телешко. Да се постави табелка на всички магазини на които да се обозначи цената на месото.

Ан. Янковъ: Цената на телешкото месо е ниска щомъ искаме да го продаватъ съ кожата. Цената трѣбва да се увеличи.

Прие се телешкото да се продава 26 лева.

Дим. Янакиевъ говори обширно върху доклада на комисаря, като каза, че ценитѣ не почиватъ на положителни данни. Накрая заключи, че той не може да се съгласи съ това положение, защото ценитѣ не отговарятъ на действителността.

Н. Поповъ: Смѣта че даннитѣ на комисарството сж меродавни и одобрява така предложениитѣ цени.

Авр. Гачевъ каза че ценитѣ сж прекомѣрно високи и че даннитѣ на комисарството сж взети отъ прѣко заинтересованитѣ.

Пом. кмета Г. Трайковъ: Пост. присъствие има становище по месарския въпросъ. Намитѣ за дюгянитѣ сж такива, каквито ние ги желаеме. Картела не се е наложилъ на пост. присъствие както твърди г-нъ Янакиевъ. Ако приемемъ една нормировка, такава каквато се желае отъ нѣкои тукъ, то значи Варна да остане безъ месо. Трѣбва да държимъ смѣтка и за производителя — селянинъ да не продава на безценица добитъка.

Ст. Савовъ одобрява становището на пост. присъствие и заявява че ще гласува за така опредѣленитѣ цени на месото.

Кмета: докладва заявлението на Д-ръ П. Петровъ управителъ на общ. мѣйчинъ домъ, съ което си подава оставката по здравословни причини.

По предложение на Ст. Савовъ съвета прие оставката му и изказва благодарностъ на г. Петрова, за честната му и усърдна работа.

Кмета: Известно Ви е че въ едно отъ миналитѣ заседания на общин. съветъ ние предложихме известни условия за да може държавния театъръ да дойде въ Варна и нашия театъръ да стане клонъ отъ държавния. Тия условия не се приеха окончателно отъ управата на сщия театъръ. Този въпросъ ще бжде разрешенъ тогава, когато мине по законодателенъ редъ бюджета на просвѣщеннето. Презъ това време народния театъръ ще гостува въ гра ни. При това положение, предлагамъ: да освободимъ народ. театъръ отъ плащане до 15 августъ на изема, електрическата енергия и всички общински такси и берии — каналъ, вода, смѣтъ и др. Сресу това народния театъръ се задължава да даде най-малко 10 представления бесплатно за народа.

Ст. Савовъ: Варненци трѣбва да се поздравятъ съ откриването на театъра. Ние трѣбва да направимъ всичко възможно да създадемъ въ Варна клонъ отъ Народния театъръ. Не трѣбва обаче да се забравятъ и тия дейци, които въ продължение на редъ години въ тази мрачна зала (б. р. „Зала Съединение“) служиха съ жаръ на сценичното изкуство. Думата ми е за артиститѣ отъ бившия общ. театъръ. Тия хора днесъ сж вънъ отъ новия театъръ. Тѣхното материално положение трѣбва да бжде обезпечено. Накрая оратора изказа огорчението си отъ речъта на г. Церовъ при откриването на новия театъръ. Г-нъ Церовъ е говорилъ неистини.

Пом. кмета Соф. Георгиевъ: Това е лично негова грешка.

Хр. Мирски: Направи му се предупреждение.

Ст. Савовъ: Даннитѣ на г. Церовъ се опровергаватъ напълно по отношение на бившия кметъ на града, сега покойникъ Ал. Василевъ.

Истинския строежъ на театъра започна презъ кметуването на Н. Поповъ.

Ал. Петровъ: Нѣма освенъ да съжеляваме за станалото и да оставимъ за смѣтка на говорившия всичко онова което бѣше извънъ рамкитѣ на една речъ при подобни случаи.

Г-нъ кмета въ речта си достатъчно изпълни своя дългъ. Той благодарни на всички които съдействували за доизграждането на театъра.

Н. Поповъ: Въпросътъ за уредбата на народния театъръ все си остава тамъ, където бѣше преди единъ месецъ. И отъ идването на народния театъръ не виждамъ разрешението на въпроса да е отишло малко напредъ. Иска освобождаването на театъра отъ плащане на разни такси да бжде условно.

Инцидентътъ при откриването на театъра не се дължи на пост. присѣствие. Бедата е тамъ, че г. Церовъ се смѣтна за юбиляръ и отъ тамъ произлезе неговия езикъ. Паметта на Алексан. Василевъ бѣ засегната незаслужено.

Хр. Мирски: Не присѣствувахъ на откриването на театъра, но четохъ речитѣ. Г-нъ Церовъ е допусналъ грешки въ речта си, но тѣ сж поправени отъ кмета г. Ас. Брусевъ. Той много обективно изтъкна заслугитѣ на всички които сж помогнали за доизграждането на театъра. Предлагамъ: гербовия сборъ отъ представленията, които народния театъръ ще даде за беднитѣ, да бжде въ тежестъ на общината, а да не се събира отъ посетителитѣ.

Ст. Пешевъ: Впечатленията отъ гостуването на Народния театъръ въ Варна сж отлични.

Оратора съ много хубави изрази защити варненскитѣ артисти и помоли пост. присѣствие да вземе грижата за тѣхното настаняване, за сега, поне като надничари въ Народния театъръ.

Дим. Янакиевъ: Народния театъръ прави експерименти въ Варна и си прави много тънки смѣтки. Държавата нѣма сериозни намѣрения да открие клопъ отъ народния театъръ въ Варна.

Нашитѣ артисти трѣбва да бждатъ настанени въ народния театъръ и тѣ заслужаватъ по хубавя участь.

Д-ръ Неновъ: Истинския виновникъ за доизграждането на театъра е народа. Този народъ бѣ пренебрегналъ при откриването на театъра.

Ав. Гачевъ: изтъкна нѣкои дефекти допуснати при откриването на театъра. Той каза че откриването трѣбвало да стане отъ кмета съ речъ отъ балкона на театъра, за да присѣствува по голѣмъ брой граждани при откриването.

Кмета г. Ас. Брусевъ отговори на всички критики. Той обясни на дълго усилията които се правятъ за откриването на клопъ отъ народния театъръ въ Варна, и каза, че положението на нашитѣ артисти е уредено — тѣ ще бждатъ назначени на първо време за надничари въ народния театъръ. Накрая съвета удобри направеното отъ кмета предложение за отпусане театъра безплатно на народния театъръ до 15 августъ т. г.

Варненския общински вестникъ е единствения въ Варна, който изразява най вѣрно и точно общата стопанска, финансова, благоустройствена и културна политика на общината.

Граждани, следете вашия органъ — Варнен. общ. вестникъ.

Годишенъ абонаменъ — 55 лева.

СПИСЪКЪ

на

улицитѣ на гр. Варна

IV УЧАСТЪКЪ

Ул. Алеко Константиновъ (29—47 14—30)	891	895	899	903
„ Ангелъ Кжичевъ 1—45	892	896	900	904
„ Беласица	893	897	901	905
„ Велесъ (нова) (1—9 2—12)	894	898	902	
„ Венелинъ (нова)				
„ Веслецъ				
„ Ген. Протогеровъ (Храбръ) (19—29 22—32)				
„ Даме Груевъ (нова)				
„ Добричъ (7—до края 12—)				
„ Д-ръ Пюскилиевъ (19—63 82—104)				
„ Доспатъ				
„ Дринъ 66—до края				

Мах. Дамянова

Ул. Ивазло (Омортагъ-Мортагонъ)				
„ Иречекъ (нова)				
„ Капитанъ Райчевъ				
„ Кон. Величковъ (нова)				
„ Кочани (нова)				
„ Кракра 37—до края				
„ Крепостна				
„ Маломиръ (Батай)				
„ Мелникъ (Мелнична) (1—23 2—22)				

Мах. Максуда

Ул. Неофитъ Бозвели (Араба- Конакъ) (21—до края 26—)				
--	--	--	--	--

„ Нишъ 55—до края				
„ Овче Поле (нова)				
„ Отецъ Паисий (1—17 2—20)				
Пл. Отецъ Паисий 1—15				

Ул. Пърличевъ (нова)				
„ Патр. Ефтимий (нова) 2—32				

Ул. п. Харитонъ (Батова) (19—до края 24—)				
--	--	--	--	--

Мах. Памучевъ кварталъ

„ Скопие (нова) (1—11 2—8)				
„ Средна гора				
„ Страхилъ (1—21 2—16)				
„ Струма (11—15 10—20)				

Мах. Стара планина

Ул. Тодоръ Александровъ (нова)				
--------------------------------	--	--	--	--

Мах. Трошева

Ул. Царъ Страцимиръ (Калоянъ)				
-------------------------------	--	--	--	--

Мах. Циганска стара

„ Циганска нова				
-----------------	--	--	--	--

Ул. Черни връхъ

„ Щипъ (нова) 1—8				
-------------------	--	--	--	--

„ Яворовъ (нова)				
------------------	--	--	--	--

Квартали пѣсѣцитѣ

891	895	899	903
892	896	900	904
893	897	901	905
894	898	902	

V УЧАСТЪКЪ

Ул. Анг. Кжичевъ (47—до края 32—)				
„ Априновъ (нова)				
„ Бабадагъ (нова)				
„ Балчикъ (нова)				
„ Баучеръ (нова)				
„ Битоля (нова)				
„ Братя Бъкстонъ (нова)				
„ Братя Милединови (57—113 76—160)				
„ Брегалница (нова)				
„ Велесъ (нова) (11—19 14—24)				
„ Витоша				
„ Възраждане				
„ Гавраилъ Кръстевичъ (нова)				
„ Генералъ Колевъ 1—49				
„ Генералъ Тошевъ (нова)				
„ Гладстонъ (нова)				
„ Гоце Делчевъ (нова)				
„ Добруджа (нова)				
„ Дойранъ (нова)				
„ Екатер. Симитчиева (нова)				
„ Ильинъ-день (нова)				
„ Каблешковъ (9—55 10—44)				
„ Калиманци (нова)				
„ Кубадинъ (нова)				
„ Кукушъ (нова)				
„ Куртъ-бунаръ (нова)				
„ Кюстенджа (нова)				

Мах. Кокарджа

Ул. Лозенградъ (нова)				
„ Люле-Бургасъ (нова)				
„ Македония (81—163 100—182)				
„ Мачинъ (нова)				
„ Мелникъ (Мелнична) (25—до края 24—)				
„ Неофитъ Рилски (нова)				
„ Николицель (нова)				
„ Нишъ 34—до края				
„ Оборище (15—31 34—68)				
„ Отецъ Паисий (19 до края 22—)				
Пл. Отецъ Паисий 17—33				
Ул. Павелъ Милюковъ (Соколска)				

Ул. Патр. Ефтимий (нова) 34—52

„ Пенчо Славейковъ (нова)				
„ Петъръ Беронъ (нова)				
„ Пиринъ				
„ Полк. Минковъ (нова)				
„ Полк. Поповъ (нова)				
„ Полк. Свещаровъ (нова)				
„ П. Ю. Тодоровъ (нова)				
„ Раковски (47—115 38—102)				
„ Рила				
„ Селиолу (нова)				
„ Силистра (нова)				
„ Скопие (нова) (13—19 10—16)				
„ Странджа (23 до края 16 до края)				
„ Султанъ тепе (новм)				
„ Съединение				
„ Топра хисаръ (нова)				
„ Тракия (9—49 10—42)				
„ Тулча (нова)				
„ Тутраканъ (нова)				
„ Търново 1—35				
„ Хаджи Димитъръ (21—63 2—32)				

Бул. Царъ Освободителъ (Каналска)

Ул. Чаталджа (нова) (91—109 18—40)				
„ Черна (нова)				
„ Шаръ планина (Шарска) (9—31 4—55)				
„ Щипъ (нова) 10—16				

Бежански квартали:

729	735	741	747
730	736	742	748
731	737	743	749
732	738	744	750
733	739	745	751
734	740	746	

Пѣсѣцитѣ квартали:

906	910	914	918
907	911	915	919
908	912	916	
909	913	917	

Кьошкетовѣ: Отъ пята край лагера за Ташлж-тепе до землицето на село Пашакьой.